

پس از گذشت ۲ هفته از درگیری های آذربایجان و ارمنستان، ۲ طرف آتش بسی را پذیرفتند که شامگاه شنبه نقض شد

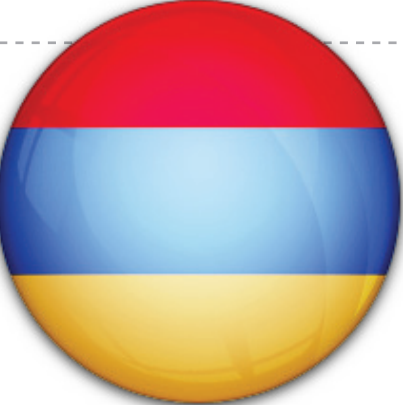
ماجر احوها بازنده قره باغ

فرهیختگان همان طور که مشخص نشد کدام یک از دو کشور آذربایجان و ارمنستان، یکشنبه دو هفته پیش (۲۷ سپتامبر)، آتش جنگ قره باغ را روشن کردند، مشخص نیست که شامگاه شنبه و بامداد یکشنبه، توافق آتش بس با کدام آتش توپخانه نقض شد. باکو و ایروان با میانجیگری روسیه، از ظهر روز شنبه حاضر به پذیرش آتش بس ۱۲ ساعته در منطقه قره باغ شدند اما از همان دقایق ابتدایی دو طرف همدیگر را به نقض آن متهم می کردند و در نهایت هم ساعاتی بعد و در تاریکی شب، مواضع یکدیگر را هدف

حملات سنگین خود قرار دادند. آذربایجان می گوید ارتش ارمنستان بعد از آغاز آتش بس، شهر «ترتر» در شرق قره باغ، شهر «آغ دام» و گنجه را هدف قرار داده و هفت نفر را کشته و ۳۳ نفر را نیز زخمی کرده است. به گفته منابع آذربایجانی، ایروان از موشک های اسکاد نیز استفاده کرده ولی پدافند آذربایجان توانسته موشک ها را ساقط کند. وزارت خارجه آذربایجان، ارمنستان را به بمباران شهر گنجه متهم کرد. به گفته باکو در این حملات هفت نفر جان خود را از دست

داده و ۳۳ تن زخمی شده اند. در مقابل وزیر دفاع جمهوری خودخوانده قره باغ، بمباران شهر گنجه را رد کرد و آن را «مطلقاً دروغ» خواند و با کورا به نقض آن و بمباران شهرهای هادروت، مارتونی/خوجاوند و «استیانا کرت» (خان کندی) مرکز جمهوری خودخوانده قره باغ متهم کرد. خبرگزاری فرانسه که در محل درگیری حاضر بوده، بمباران مرکز جمهوری خودخوانده قره باغ توسط آذربایجان را تایید کرده و گفته این شهر سه تا چهار بار بمباران شده و حدود ۱۰ صدای انفجار شنیده شده است. پس از نزدیکی به

دو هفته از درگیری نظامی باکو-ایروان، وزرای خارجه دو کشور روز جمعه پس از ۱۰ ساعت مذاکره در مسکو، در بامداد شنبه حاضر به پذیرش آتش بس ۱۲ ساعته با اهداف بشردوستانه شدند و توافق کردند با هماهنگی سازمان صلیب سرخ جهانی به تبادل اسرای جنگی و انتقال اجساد کشته شدگان بپردازند. نقض محدود آتش بس از سوی دو طرف، نشان می دهد دو طرف تمایل چندانی برای ازسرگیری درگیری ندارند؛ چراکه تحولات میدانی در دو هفته قبل به گونه ای نبوده که یکی از

جغرافیای نجات بخش

تسلط بر مناطق کوهستانی در هر نبردی، یک مولفه بسیار تعیین کننده در پیروزی به حساب می آید. در طول سال های گذشته و حتی جنگ اخیر به دلیل موقعیت کوهستانی منطقه قره باغ و تسلط ارمنستان بر آن، ارتش آذربایجان با وجود تجهیزات پیشرفته تر و گسترده تر تجهیزات زرهی، هلیکوپترهای تهاجمی، هواپیماهای جنگنده و حتی پهپادهای تهاجمی، امکان تصرف این منطقه را نداشته اند. با وجود حضور نظامیان روس در پایگاه ۱۰۲ ارتش روسیه در ارمنستان، ایروان مطمئن بود که مسکو حاضر به حمایت نظامی از ایروان آن هم بر سر منطقه قره باغ که قطعه نامه های سازمان ملل آن را متعلق به آذربایجان می داند، نیست ولی اگر جنگ به داخل خاک ایروان کشیده می شد، به دلیل حضور ارمنستان در سازمان امنیت جمعی، مسکو به تعهدات نظامی خود در برابر این کشور پایبند بود و دست به مداخله نظامی در جنگ می زد. مشکل ایروان آمادگی کامل ارتش باکو با کمک های تسلیحاتی و تجهیزاتی آنکارا برای یک جنگ غافلگیرانه بود. همین آمادگی نیز باعث شد در کمتر از دو هفته، بیش از ۳۰۰ نظامی ارمنستان کشته شوند و تنها در یک روز ۱۰ عراده تانک، ۶ اسلحه هوپتر-دی ۲۰۰ و ۳۰ دستگاه خودرو زرهی را از دست بدهد. ارمنستان در این جنگ به دلیل عمق کم، با جنگنده های ترکیه ای نیز درگیر بود و آنها با پرواز در خاک ترکیه، با موشک های میانبرد برای پروازهای جنگی ارمنستان مزاحمت ایجاد می کردند تا به ایروان گوشزد کنند جنگ در دو سوی این کشور جریان دارد. با وجود این و با نقش آفرینی بسیار قابل تامل پهپادهای ترکیه ای، ایروان عقب نشینی چندانی نداشت و حتی برخی بخش های واگذار شده در دوباره تصاحب کرد. در چنین شرایطی، آتش بس اگرچه برای ارمنستان پیروزی به حساب نمی آید اما می توان آن را نتیجه دلچسب در نظر گرفت. اگر باکو با به آتش کشیدن قره باغ این بحران چند دهه ای را یک بار دیگر به صحنه بین الملل کشاند، ایروان قصد دارد از این موقعیت برای به رسمیت شناختن استقلال این منطقه استفاده کند. نیکول پاشینیان، نخست وزیر ارمنستان در گفت و گو با یورونیوز این مساله را به صراحت مطرح کرده و در دو بخش جداگانه گفته «فکر می کنم جامعه جهانی در این شرایط باید قاطعانه عمل کند و استقلال قره باغ را به رسمیت بشناسد.» او به دنبال استقلال قره باغ است و اگر این بحران در پای میز مذاکره حل نشود، هر چند ناچیز ولی احتمال این وجود دارد که به دلیل هراس از نسل کشی، استقلال قره باغ به رسمیت شناخته شود. یکی از اهداف ایروان برای تمرکز بر حضور تکفیری ها در بحران قره باغ، در همین چارچوب قابل ارزیابی بود. در جدی ترین نبرد پس از آخرین دهه قرن ۲۰، ارمنستان به این جمع بندی رسید که آذربایجان حتی با خرید تجهیزات پیشرفته تر نظامی توان بازپس گیری منطقه قره باغ را نخواهد داشت. ایروان اگر هم نتواند همراهی جهانی در پذیرش استقلال قره باغ را کسب کند، همچنان این مناطق را تحت سیطره خود حفظ خواهد کرد و اگر روزی ناچار به واگذاری آن شد، می تواند امتیازات قابل توجهی از طرف آذربایجانی برای واگذاری مرحله ای منطقه قره باغ بگیرد.

جنگ برای مذاکره

از منظر حقوق بین الملل منطقه قره باغ بخش جدایی ناپذیر از خاک جمهوری آذربایجان است و این مساله در چندین قطعنامه سازمان ملل نیز تصریح شده اما اختلافات دو طرف، مانع از حل و فصل دیپلماتیک این بحران شده است تا جمهوری آذربایجان پس از رزمایش مشترک با ترکیه، با پشتیبانی رئیس جمهور ترکیه، نقشه یک عملیات نظامی برای بازپس گیری قره باغ را طراحی کند. باقی ماندن بخشی از نظامیان ترک تبار در خاک آذربایجان و انتقال تسلیحات و تجهیزات برای یک عملیات، فرصت غافلگیری ایروان را به باکو داد. آذربایجان در آسمان از پهپادهای رژیم صهیونیستی و ترکیه بهره می گرفت و تجهیزات ارتش ارمنستان را نابود می کرد و در روی زمین نیز با کمک تروریست های تکفیری که از سوریه به باکو اعزام شده بودند، پیشروی می کرد. تصاویر پهپادهای ترکیه نشان می داد در این نبرد، آذربایجان ضربات قابل تاملی به ارمنستان وارد کرده اما شدت این ضربات به اندازه ای نبوده که صحنه میدانی را تغییر دهد. کوهستانی بودن منطقه، استقرار نظامیان ارمنستانی در مناطق مهم و اشراف آنها بر دامنه ها باعث شد باوجود گستردگی عملیات ها، آذربایجان مناطق محدودی را تصرف کند و خیلی هم زود آنها را واگذار کند. به عنوان نمونه، شهر «جبرائیل» پس از آزادسازی با کمک تروریست های تکفیری، به نیروهای ارتش آذربایجان تحویل داده شد اما ارتش ارمنستان به سرعت این شهر را به اشغال خود درآورد. با توجه به فقدان عمق استراتژیک دو کشور، بزرگ ترین نگرانی باکو، استفاده ایروان از موشک های بالستیک بود. این موشک های می توانست بخش قابل توجهی از زیرساخت های آذربایجان را به نابودی بکشاند. شاید این هزینه در ازای آزادسازی قره باغ قابل قبول بود اما با وجود حملات گسترده، طرف باکو بی بهره چندانی از حضور نیروهای تکفیری و پشتیبانی های خارجی نبرد. آن طور که الهام علی اف، رئیس جمهور آذربایجان به یورونیوز گفته، در این درگیری بیش از ۹۰۰ بنا دچار تخریب و آسیب دیدگی شدند و ده ها غیرنظامی کشته شدند. آذربایجان از آغاز درگیری ها آماری از تعداد نظامیان کشته شده خود منتشر نکرده اما منابع غیررسمی ارمنستان مدعی هستند بیش از ۴۱۵ نظامی آذربایجان در جنگ کشته شده اند. آذربایجان به اندازه این هزینه، به صحنه میدانی دستاورد نداشته است اما با این حال باکو تاوانست یک بار دیگر توجه جهانی را به موضوع قره باغ معطوف کند. آن گونه که علی اف به یورونیوز گفته، او بارها با نخست وزیر ارمنستان دیدار کرده اما پاشینیان به او گفته که «قره باغ باید به ارمنستان ملحق شود.» همین مساله نیز با کورا به فکر اقدام نظامی انداخت تا ضمن تحمیل مذاکره به طرف ارمنستانی، توجه جهان را به این بحران چند دهه ای معطوف کند. با ازسرگیری مذاکره به هر شکل ممکن، ارمنستان باید آماده واگذاری مناطق اشغالی باشد. علی اف اما با تلاش ناکامش، به ایروان فهماند که با حمایت ترکیه و تسلیحات رژیم صهیونیستی و حتی تروریست های تکفیری هم نمی تواند قره باغ را آزاد کند. علی اف مش تست به ناکورا باز کرده و پذیرش آتش بس ولو در اندازه چند ساعت، پذیرفت که آنه اکنون و نه در آینده نمی تواند با توسل به نیروی نظامی قره باغ را آزاد کند.

بهره برداری بی هزینه

بسیاری انتظار داشتند مسکو برای جنگ در منطقه قفقاز، به صورت جدی تری وارد معرکه شود اما پوتین ترجیح داد کمی محتاطانه این تقابل را از دور بررسی کند. با این حال این رسانه های روسیه بودند که نخستین بار خبر اعزام تروریست های سوری به باکو را افشا کردند. برای مسکو انتقال تروریست های تکفیری به قره باغ زنگ خطر توسعه ناامنی به مناطقی همچون چین بود ولی با این حال پیش از اقدام، خویشنداری کرد. برای پوتین به خوبی روشن بود که آتش افروزی های ترکیه بیش از ایروان، علیه مسکو است اما در آذربایجان توان ایجاد تغییری جدی در میدان را نمی دید. از طرف دیگر، ارمنستان در سال ۲۰۱۸ شاهد اعتراضاتی غرب گرایانه بود که در نهایت به نخست وزیری نیکول پاشینیان، روزنامه نگار معترض ارمنی منجر شد. ارمنستان همچون گذشته با درک موقعیت خطر خود در قفقاز و محاصره شدن از دوسو توسط ترکیه و آذربایجان و نیز باریک بودن این کشور از لحاظ جغرافیایی، به صورت محافظه کارانه ای با غرب رابطه برقرار کرده و روسیه را مانند گذشته در اولویت سیاست خارجی خود قرار می داد. پس از این رویکرد، مسکو بدش نمی آمد به ایروان ضرورت اتحاد با مسکو را گوشزد کند. با وقوع تحولات جدید در قفقاز و رسیدن موشک های آذربایجانی به ایروان و دیگر شهرهای ارمنی نشین در قره باغ و در کنار آن ضربات شدید به ارتش ارمنستان توسط پهپادهای آذربایجان، مردم و سران سیاسی ارمنستان متوجه شدند بیشتر از آنکه بتوان فکر کرد، به روسیه وابسته هستند. ارمنی ها در تاریخ گذشته به یاد دارند که چگونه مناطق تحت تسلط شان کوچک شده و برخی مناطق اساسا از جمعیت ارمنه خالی شده است. آنها به همین دلیل نابودی نهایی کشورشان را با توجه به سوابق تاریخی چندان دور از ذهن نمی دانند و به همین دلیل در صورت مواجهه عملی با یک رخ داد تهدیدکننده دست به دامان روسیه می شوند.

روسیه برای نشان دادن نیاز ایروان به مسکو در ابتدای جنگ تلاش چندانی از خود نشان نداده و نوعی سکوت را در پیش گرفت. با بفرنج شدن وضعیت در جبهه ارمنستان و فرسایش تجهیزات آن، روسیه در موقعیتی مناسب وبدون جانبداری خاص از هر دو مشتری تسلیحاتش، وارد کارزار شد و برخلاف خواست ترکیه، دو طرف درگیر را در مسکو پشت میز نشاند و یک توافق آتش بس بین دو طرف را نهایی کرد. روسیه با این اقدام از موضع قدرت وبدون کوچک ترین ماجراجویی ای توانست آرامش نسبی را به منطقه بازگرداند. اهمیت این توافق در این بود که ترکیه به عنوان یک طرف اصلی درگیر در جنگ، اعلام کرده بود آذربایجان نباید درگیری ها را متوقف کند و آذربایجان نیز برمی نای رهنمودهایی که ترکیه داده، عمل می کرد. اما ورود روسیه به معادله، نقشه ترکیه را که در رواق علیه مسکو طراحی شده بود به صورت کامل به هم زد. مسکو که قصد داشت پس از شکست در سوریه و لیبی یک اهرم فشار علیه ترکیه در قفقاز ایجاد کند، یک بار دیگر در ماجراجویی های منطقه ای خود شکست خورد. در این جنگ، مسکوبدون هیچ هزینه ای بیشترین منفعت را کسب کرد.

ماجر احوی ناکام

سیاست تنش صفر ترکیه پس از بحران در غرب آسیا و موج اعتراض های مردمی دچار دگردیسی شد و ترکیه به یکی از تهاجمی ترین کشورهای منطقه تبدیل شد. آنکارا پای ثابت هر بحران و نزاعی از عراق و سوریه تا لیبی شد. منطقه قفقاز نیز اخیرا جزء مناطقی شده که رجب طیب اردوغان رئیس جمهور ترکیه علاقه دارد در آن آتش به پا کند. او چند هفته قبل از آغاز درگیری ها، رزمایش مشترکی با آذربایجان برگزار کرد و بخشی از نیروهایش را در خاک باکو مستقر کرد و تکفیری ها را نیز به این منطقه اعزام کرد تا همه چیز در کنار فروش پهپاد به باکو برای یک جنگ آماده باشد. این جنگ آغاز شد و مقامات آنکارا تندتر از باکو علیه ارمنستان موضع گیری می کردند و از پایان جنگ در صورت آزادسازی تمامی منطقه قره باغ سخن می گفتند. در طول جنگ، سایت های صدگر از افزایش پروازهای نظامی باکو آنکارا خبر می دادند. ترکیه جدا از تهدید لفظی و پشتیبانی لجستیکی، از سمت غرب نیز تلاش داشت از طریق خاک خود دست به اقداماتی علیه ارمنستان بزند. در یکی از این تحولات ارتش ارمنستان اعلام کرد یکی از جنگنده های سوخو-۲۵ این کشور توسط یک فروند اف-۱۶ ارتش ترکیه سرنگون شده است. هدف اصلی اردوغان از به آتش کشیدن قفقاز، بیش از آزادی قره باغ، فشار بر مسکو بود. اردوغان شنبه هفته گذشته در مراسم افتتاح یک بیمارستان ادعا کرده بود «بحران های ایجادشده از سوریه تا دریای مدیترانه و قفقاز، نشان دهنده تلاش ها برای محاصره ترکیه است.» او گفته بود «برای شکستن محاصره ترکیه» گام برخواهد داشت. ترکیه جنگ در قفقاز را راه تجانی برای شکستن محاصره آنکارا دانسته بود اما آیا منظور او ارمنستان با قدرت نظامی محدود و سه میلیون نفر جمعیت بود؟ به طور حتم خیر. منظور اصلی اردوغان، روسیه بود که علاوه بر سوریه، در لیبی نیز اردوغان را از میدان به در کرده بود و ترکیه با آتش افروزی در قفقاز به دنبال امتیازگیری از مسکو بود. اردوغان با اصرار بر اینکه جنگ تا پایان آزادسازی قره باغ ادامه خواهد یافت، این پالس را به طرف روسی می داد که بدون دادن امتیاز، آتش در کنار شما خواهد بود. اما در نهایت با ابتکار طرف روسی و علی رغم مخالفت ترکیه، دو طرف پای میز مذاکره نشستند. روز شنبه وزارت خارجه ترکیه در بیانیه ای که نشان از ناکامی داشت، اعلام کرد، آتش بس تازه اعلام شده در قره باغ گامی مهم است اما نمی توان آن را جایگزین یک راه حل جامع برای این درگیری طولانی مدت دانست. با وجود نقض آتش بس اما دو طرف درگیر در این ماجرا به خوبی از توان عملیاتی یکدیگر آگاه شده اند و انتظار نمی رود این جنگ مدت طولانی تری ادامه داشته باشد. با این حال نباید از اردوغان غافل بود. او آذربایجان را تبدیل به یک زمین سوخته برای اهداف منطقه ای خود کرده و حالا در تلاش برای باز کردن جای خود در خلیج فارس است. ترکیه با حمایت از آذربایجان، توانست نفوذ خود در این کشور را افزایش دهد اما جز این هیچ دستاورد دیگری نداشت.

آگهی تغییرات شرکت بین المللی اقامت سبز سهامی خاص به شماره ثبت ۴۳۲۸۱۱ و شناسه ملی ۱۰۶۳۰۱۳۸۶۶۰ به استناد صورتجلسه هیات مدیره مورخ ۱۳۹۹/۰۵/۱۱ تصمیمات ذیل اتخاذ شد: الف: ۱- آقای اسماعیل لطف الهی به شماره ملی ۲۵۳۹۷۱۷۴۳۸ به سمت مدیرعامل و رئیس هیات مدیره ۲. خانم تههیمه نعمتی چیچکلو به شماره ملی ۰۲۱۳۷۳۱۴۹۰۰ به سمت نایب رئیس هیات مدیره ۳- خانم مریم سالاری به شماره ملی ۱۸۵۶۱۰۲۵۳۰۰ به سمت عضو هیات مدیره تعیین گردیدند. ب: کلیه اسناد و اوراق بهادار و تعهدآور شرکت از قبیل چک، سفته، بروات، قراردادها و عقود اسلامی با امضای منفرد مدیرعامل و یا عضو هیات مدیره همراه با مهر شرکت و کلیه اوراق عادی با امضای نایب رئیس هیات مدیره همراه با مهر شرکت معتبر می باشد.

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیرتجاری تهران (۱۰۱۶۲۱۹)

آگهی تغییرات شرکت عماد مهر پارسه شرکت سهامی خاص به شماره ثبت ۴۲۰۴۵ و شناسه ملی ۱۰۲۳۰۷۳۰۶۰۴ به استناد صورتجلسه مجمع عمومی فوق العاده مورخ ۱۳۹۹/۰۵/۰۴ تصمیمات ذیل اتخاذ شد: محل شرکت در واحد ثبتی تهران به استان تهران- منطقه ۱۶، شهرستان تهران، بخش مرکزی، شهر تهران، محله خاک سفید، خیابان پنجم شهیدانی، بن بست شهید سید محمد تاونگری شمالی، پلاک ۹، طبقه همکف کد پستی ۱۶۵۸۹۵۷۲۷۱ تغییر یافت.

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیرتجاری تهران (۱۰۱۶۲۱۵)

آگهی تغییرات شرکت تهیه و توزیع قطعات دانا سهامی خاص به شماره ثبت ۱۵۲۶۵۸ و شناسه ملی ۱۰۱۹۵۴۱۶ به استناد صورتجلسه مجمع عمومی فوق العاده مورخ ۱۳۹۸/۱۰/۱۱ تصمیمات ذیل اتخاذ شد: سرمایه شرکت از مبلغ ۲۰۰۰۰۰۰۰۰۰ ریال به مبلغ ۸۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰ ریال منقسم به ۸۰۰۰۰۰۰۰۰ سهم ۱۰۰۰ ریالی با نام که تماما پرداخت شده از طریق مطالبات حال شده افزایش یافت. ماده مربوطه در اساسنامه به شرح فوق اصلاح و ذیل ثبت از لحاظ افزایش سرمایه در تاریخ فوق الذکر تکمیل امضا گردیده است.

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیرتجاری تهران (۱۰۱۶۲۱۴)

آگهی تغییرات شرکت نور شیر ایرانیان گلچین شرکت با مسئولیت محدود به شماره ثبت ۲۹۸۰۰۹ و شناسه ملی ۱۰۱۰۳۳۵۳۴۶۳ به استناد صورتجلسه مجمع عمومی فوق العاده مورخ ۱۳۹۸/۰۵/۱۰ تصمیمات ذیل اتخاذ شد: ۱- آقای حسن گلچین با کد ملی ۰۰۶۱۵۱۹۴۰۵ با پرداخت مبلغ ۶۷۵،۰۰۰،۰۰۰ ریال به صندوق شرکت میزان سهم الشرکه خود را به مبلغ ۱،۴۲۵،۰۰۰،۰۰۰ ریال افزایش داد. در نتیجه سرمایه شرکت از مبلغ ۸۲۵،۰۰۰،۰۰۰ ریال به ۱،۵۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال افزایش یافت و ماده مربوطه در اساسنامه به شرح فوق اصلاح گردید. در نتیجه لیست شرکا پس از افزایش به شرح ذیل می باشد: آقای حسن گلچین دارای ۱،۴۲۵،۰۰۰،۰۰۰ ریال سهم الشرکه- آقای اکبر گلچین با کد ملی ۰۰۶۰۴۳۵۵۱ دارای ۱۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال سهم الشرکه- نام شرکت به «ایرانیان گلچین نما» تغییر یافت و ماده مربوطه در اساسنامه اصلاح گردید.

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیرتجاری تهران (۱۰۱۶۲۲۲)